

Regeringsforslag, men jeg anser det for en Blyg, der paahviler mig som Rigsdagsmand, naar jeg har en Overbevisning om, at et forelagt Regeringsforslag ikke i alle Punkter er tilfredsstillende, da ogsaa at udtale denne Overbevisning. Med en vis Varme gjorde ogsaa min erede Sidemand gjældende, at man skulde være betænkelig ved at stemme imod Lovforslag, som vilde staffe Sysselsættelse for en stor Arbejderbefolkning. Han brugte det Udtryk, at man forshyndede sig imod denne Befolkning, naar man gjorde det. Jeg er vistnok saa fuldt som Nogen her i Salen stemt for enhver Forholdsregel, der kan gavne den mindre heldig stillede Del af Befolkningen, den store Arbejderbefolkning, men det kan ikke bringe mig til at give min Stemme til Foranstaltninger, som jeg ikke anser for at være hensigtsmæssige. Dertil kommer desuden, at i dette Dieblit kan man ikke sige, at der er Trang til Arbejde blandt Befolkningen. Der er snarere, naar man tager Landet som Helhed, Mangel paa Arbeidere end det Modsatte, og dersom disse store Jernbanearbejder blive satte igang og satte igang med en vis Kraft, saa vil den usejlsomme Følge deraf bliue, at der maa komme en stor Mæsse fremmede Arbeidere herind i Landet for at udføre dem, enten for direkte at udføre dem eller for at erstatte de Arbeidere, som gaa til Jernbaneforetagenderne. — Med Hensyn til den høitærede Ministers Udtalelser ligeoverfor det erede 3die Medlem for Iste Kreds (Blom) skal jeg kun fremsette en ganske kort Bemærkning. Jeg veed jo fuldkommen vel, at det ikke er saaledes, at Overvejelserne om et Lovforslag, som berører saavel Indenrigsministeriets som Krigs- og Marineministeriets Interesser, alene finde Sted i Statsraadet, men at forud for Lovforslagets endelige Vedtagelse og Forelæggelse i Statsraadet gaar Behandlingen i de paagældende Ministerier, og jeg er ogsaa overbevist om, at naar Krigs- og Marineministerien — det være sig den nuværende Krigsminister eller en tidligere — har givet sit Samtykke til, at disse Arbejder skulle foreslaas bragte i Udførelse, saa er det sket efter nøiagtig og grundig Undersøgelse. Men dette hindrer mig ligesaa lidt som den 3die Landsthingsmand for Iste Kreds i at have min personlige Anskuelse om, hvorvidt disse Foranstaltninger ikke ville komme i Strid med Forsvarsvæsenets Interesser. Jeg udtalte, at jeg var overbevist om, at Samtykket ikke var givet uden efter en nøiagtig Overvejelse og Undersøgelse, men jeg maa komme tilbage igjen til det, jeg udtalte ved 2den Behandling om Forsvarsmiistrerne, at naar der

er Tale om den Slags store Arbejder, som have stor Betydning for Handel og Industri, ere disse Ministre under et vist Tryk og kunne ikke have med fuld Styrke Forsvarsvæsenets Interesser.

Broberg: Naar jeg har udbedt mig Ordet, er det kun for kortelig at motivere min Afstemning i denne Sag. Jeg erkjender fuldt ud, at det har sin ganske overordentlig store Betydning, og at det ligefrem er en Nødvendighed, at Banegaardsforholdene heri Kjøbenhavn undergaa en betydelig Udvidelse, men naar jeg desuagtet ikke fuldt kan slutte mig til det foresliggende Forslag, saa er det, fordi der ialtfald er Enkeltheder i samme, der ikke svare til det, som jeg tror er nødvendigt, naar virkelig Udvidelsen skal faae den forønskede Betydning. Saaledes tiltaler mig f. Ex. Planen om Anlægget af den østre Station ikke paa nogen Maade. Jeg tror, at dens Beliggenhed er megal uheldig, naar vi tage Hensyn til Persontrafikken, thi den vil i saa Henseende vel faae Betydning for Kjøbenvænet, Østerbro, en Del af Farimagsgaden og en Del af Vlegdamspeien, men kun for en høist ubetydelig Del af det egentlige indre Kjøbenhavn. Naar man siger: Ja, det er kun en provisorisk Banegaard, saa nærer jeg meget stor Frygt for, at denne provisoriske Banegaard skal blive en permanent Banegaard; thi har man ikke kunnet opnaa Enighed med Krigsministeriet nu ved de Forhandlinger, som have fundet Sted, om at faae en bedre Beliggenhed tilveie, da frygter jeg i høi Grad for, at man aldrig vil komme til det Resultat: thi jeg tror, at det vil vise sig at blive vanskeligere og vanskeligere og det saa meget mere, som der ved en Flytning maa tages i Betragtning, at man allerede har givet en hel Del Penge ud til det provisoriske Anlæg, og man vil altsaa dobbelt betænke sig paa en Flytning. Det andet Punkt, som stiller sig for mig endnu uheldigere, er Udvidelsen af den nuværende Banegaard mod Ost. Jeg har ofte passeret denne Strækning, jeg passerer den i den senere Tid næsten hver Dag, og jeg har vendt og dreiet mig og set paa, hvorledes vel endelig egentlig dette Anlæg vilde komme til at tage sig ud og stille sig, og jeg har da faaet det Indtryk, at det vil blive et høist forunderligt Terrain, man vil faae. Det vil blive spidst, kantet og irregulært, synes mig, paa alle Maader. Naar man nu kommer til den lille Jernbanestation, da veed enhver, at Veien der, eller om man vil kalde den Farimagsgaden, deler sig i to Dele, den til Venstre fører til Ladegaards-